

Phụ lục 1: Phiên khúc trong nhạc Trịnh Công Sơn

Tên bài hát	Loại (S/P)	Câu (Sentence) và Đoạn (Period)				
		Bắt đầu câu / Tiền đề của đoạn (Beginning of the Sentence / Antecedent of the Period)		Kết thúc câu/ Hệ quả của đoạn (Completion of the Sentence / Consequent of the Period)		Phần còn lại của câu hay đoạn, khi ý nhạc dài hơn bốn cụm từ
		Cụm từ 1 (Phrase 1)	Cụm từ 2 (Phrase 2)	Cụm từ 3 (Phrase 3)	Cụm từ 4 (Phrase 4)	
Biển nhớ	P	Ngày mai em đi, biển nhớ tên em gọi về	Gọi hồn liễu rũ lê thê, gọi bờ cát trắng đêm khuya	Ngày mai em đi, đồi núi nghiêng nghiêng đợi chờ	Sỏi đá trông em từng giờ, nghe buồn nhịp chân bơ vơ.	
Bốn mùa thay lá	P	Bốn mùa như gió, bốn mùa như mây	Những dòng sông nổi đôi tay liền với biển khơi	Đêm chờ ánh sáng, mưa đòi cơn nắng	Mặt trời lấp lánh trên cao vừa xa vừa gần.	
Cát bụi	S	Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi	Để một mai vượn hình hài lớn dậy	Ôi cát bụi tuyệt vời	Mặt trời soi một kiếp rong chơi.	
Cuối cùng cho một tình yêu	S	Ừ thôi em về, chiều mưa giông tới	Bây giờ anh vui, hai bàn tay đối	Bây giờ anh vui, hai bàn chân mỏi, thời gian nơi đây	Bây giờ anh vui, một linh hồn rồi, tình yêu xứ này.	<i>(nhạc tiếp theo, bài không có điệp khúc)</i>
Còn tuổi nào cho em	S	Tuổi nào nhìn lá vàng úa chiều nay	Tuổi nào ngồi hát mây bay ngang trời	Tay mắng trôi trên vùng tóc dài,	Bao nhiêu mơ vừa tuổi này	Tuổi nào ngơ ngác tìm tiếng gió heo may
Điểm xưa	P	Mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ	Dài tay em mấy thừa mắt xanh xao	Nghe lá thu mưa reo mơn gót nhỏ	Đường dài hun hút cho mắt thêm sâu	
Đêm thấy ta là thác đổ	S	Một đêm bước chân về gác nhỏ, chợt nhớ đóa hoa tường vi	Bàn tay ngắt hoa từ phố nọ, giờ đây đã quên vườn xưa	Một hôm bước qua thành phố lạ, thành phố đã đi ngủ trưa	Đời ta có khi tựa lá cỏ, ngồi hát ca rất tự do	Nhiều khi bỗng như trẻ nhớ nhà, từ những phố kia tôi về. Ngày xuân bước chân người rất nhẹ ... <i>(Ý nhạc phát triển tiếp)</i>
Em còn nhớ hay em đã quên	S	Em còn nhớ hay em đã quên, nhớ Sài Gòn mưa rồi chợt nắng	Nhờ phố xưa quen biết tên bàn chân	Nhớ đèn đường từng đêm thao thức	Sáng cho em vòm lá me xanh.	Em còn nhớ hay em đã quên, bên hàng xóm đôi khi ghé thăm, có hai mùa vẫn đi về, có con đường nằm nghe nắng mưa.
Gọi tên bốn mùa	P	Em đứng lên gọi mưa vào hạ	Từng cơn mưa, từng cơn mưa, từng cơn mưa	Mưa thì thầm dưới chân gà	<i>(lặp lại nhạc một lần để kết thúc phiên khúc)</i>	
Hãy cứ vui như mọi ngày	S	Hãy cứ vui chơi cuộc đời	Đừng cuồng điên mơ trăm năm sau	Còn đây em ngọt ngào, đứng bên	Nhìn mây trôi đang tìm về núi cao	

				ngày yêu dấu		
Hoa vàng mấy độ	S	Em đến bên đời, hoa vàng một đóa	Một thoáng hương bay, bên trời phố lạ	Nào có ai hay, ta gặp tình cờ	Nhưng là cơn gió, em còn cứ mãi bay đi	
Hãy khóc đi em	P	Hãy khóc đi em cuối cuộc tình	Còn đây những ngày buồn	Hãy khóc, hãy khóc đi em, có còn gì	Ngày thôi hết đợi chờ	
Hạ trắng	S	Gọi nắng, trên vai em gầy đường xa áo bay	Nắng qua mắt buồn lòng hoa bướm say	Lối em đi về trời không có mây	Đường đi suốt mùa nắng lên thấp đầy	
Hãy yêu nhau đi	S	Hãy yêu nhau đi khi rừng thay lá	Hãy yêu nhau đi giòng nước đã trôi xa	Nước trôi qua tim đong đầy trí nhớ	Ngày mãi mong chờ ngày sẽ thiên thu	
Khói trời mênh mông	S	Ta về nơi đây phố xưa dấu đạn	Con đường bên sông cỏ lá buồn tênh	Ta về nơi đây tháng năm quá rộng	Đường xưa em lại thấp thoáng bàn chân	
Lời thiên thu gọi	S	Về trong phố xưa tôi nằm	Có lần nghe tiếng ru bên vườn	Chợt như xác thân không còn	Và cạnh tôi là đồng vắng	
Lời buồn thánh	S	Chiều chủ nhật buồn, nằm trong căn gác điu hiu	Ồi tiếng hát xanh xao của một buổi chiều	Trời mưa trời mưa không dứt	Ồ hay mình vẫn cô liêu	
Lặng lẽ nơi này	S	Tình yêu mật ngọt, mật ngọt trên môi	Tình yêu mật đắng, mật đắng trong đời	Tình yêu như biển, biển rộng hai vai, biển rộng hai vai	Tình yêu như biển, biển hẹp tay người, biển hẹp tay người lạc lối	<i>(nhạc tiếp theo và bài không có điệp khúc)</i>
Mưa hồng	S	Trời ươm nắng cho mây hồng	Mây qua mau em nghiêng sầu	Còn mưa xuống như hôm nào	Em đến thăm, mây âm thầm, mang gió lên	
Nắng thủy tinh	S	Màu nắng hay là màu mắt em	Mùa thu mưa bay cho tay mềm	Chiều nghiêng nghiêng bóng nắng qua thềm	Rồi có hôm nào mây bay lên	
Như cánh vạc bay	S	Nắng có hồng bằng đôi môi em	Mưa có buồn bằng đôi mắt em	Tóc em từng sợi nhỏ	Rớt xuống đời làm sóng lênh đênh	
Nhìn những mùa thu đi	S	Nhìn những mùa thu đi, em nghe sầu lên trong nắng	Và lá rụng ngoài song, nghe tên mình vào quên lãng	Nghe tháng ngày chết trong thu vàng	<i>(lặp lại nhạc một lần để kết thúc phiên khúc)</i>	
Nhớ mùa thu Hà Nội	S	Hà Nội mùa thu, cây cơm nguội vàng	Cây bàng lá đỏ, nằm kề bên nhau	Phố xưa nhà cổ, mái ngói thâm nâu	<i>(nhạc lặp lại rồi khai triển tiếp)</i>	
Phôi pha	P	Ôm lòng đêm, nhìn vàng trắng mới về	Nhớ chân giang hồ	Ồi phù du, từng tuổi xuân đã già	Một ngày kia đến bờ, đời người như gió qua	
Ru ta ngắm ngủi	S	Môi nào hãy còn thơm cho ta phôi cuộc tình	Tóc nào hãy còn xanh cho ta chút hồn nhiên	Tim nào có bình yên ta rêu rao đời mình	Xin người hãy gọi tên	
Ru em từng ngón xuân nồng	S	Ru mãi ngàn năm giòng tóc em buồn	Bàn tay em nắm ngón ru trên ngàn năm	Trên mùa lá xanh	Ngón tay em gầy nên mãi ru thêm ngàn năm	
Rừng xưa đã khép	S	Ta thấy em trong tiền kiếp với cọng buồn cỏ khô	Ta thấy em đang ngồi khóc khi rừng chiều đổ mưa	Rừng thu lá úa em vẫn chưa về	Rừng đông cuốn gió em đứng bơ vơ	
Tình nhớ	S	Tình nhớ đã quên đi, như lòng cố lạnh lùng	Người nhớ đã xa xăm bỗng về quá thênh thang	Ồi áo xưa lỏng lộng đã xô dạt trời chiều	Như từng cơn nước rộng xóa một ngày đi u hiu	
Tuổi đá buồn	S	Trời còn làm mưa. Mưa rơi mênh mang	Từng ngón tay buồn em mang em mang	Đi về giáo đường, ngày chủ nhật buồn	Còn ai còn ai, đóa hoa hồng cài lên tóc mây	Ồi đường phố dài, lời ru miệt mài ngàn năm ngàn năm,

						ru em nòng nàn ru em nòng nàn
Tình xa	S	Ngày tháng nào đã ra đi khi ta còn ngồi lại	Cuộc tình nào đã ra khỏi ta còn mãi nơi đây	Từng người tình bỏ ta đi như những giòng sông nhỏ	Ôi những giòng sông nhỏ, lời hẹn thề là những cơn mưa	
Tưởng rằng đã quên	S	Tưởng rằng đã quên cuộc tình sẽ yên	Tưởng rằng đã quên nhưng tim yếu mềm	Một ngày thấy em là đời bỗng đêm vây khốn	<i>(lặp lại nhạc một lần để kết thúc phiên khúc)</i>	
Tình sâu	S	Tình yêu như trái phá, con tim mù lòa	Một mai thức dậy, chợt hồn như ngắt ngây, chợt buồn trong mắt nai	Rồi tình vui trong mắt, rồi tình mềm trong tay	<i>(lặp lại nhạc một lần để kết thúc phiên khúc)</i>	
Tôi ru em ngủ	P	Tôi ru em ngủ một sớm mùa đông	Em ra ngoài ruộng đồng hỏi thăm cành lúa mới	Tôi ru em ngủ một sớm mùa thu	Em đi trong sương mù gọi cây lá vào mùa	
Thương một người	S	Thương ai về ngõ tối sương rơi ướt đôi môi	Thương ai buồn kiếp đời, lạnh lùng ánh sao rơi	Thương ai về ngõ tối bao nhiêu lá rơi rơi	Thương ai cười không nói, ngập ngừng lá hôn vai	
Ướt mi	S	Ngoài hiên mưa rơi rơi, lòng ai như chơi vơi	Người ơi, nước mắt hoen mi rồi	Đừng khóc trong đêm mưa, đừng than trong câu ca	<i>(Ý nhạc phát triển tiếp)</i>	
Yêu dấu tan theo	S	Thôi em đừng bối rối, trong ta chiều đã tàn	Thôi em đừng khóc muối, cho môi còn chút thanh tân	Tóc em gãy trong gió, trong ta giọt máu mù	Khô theo ngày thương nhớ, vết buồn khắc trên da	